

31 Αυγούστου, 1990.

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής],

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 524/88).

-
- 5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου — Πλήρωση κενών θέσεων — Ο περί Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμος του 1963 (Ν. 48/63, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 10/79) και οι περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (όροι υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1983 και τροποποιητικοί Κανονισμοί 140/84, 345/84, 179/85, 269/87, 282/87 και 60/88 — Η εξουσία για διορισμό παρέχεται στο Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας (ο Διοικητής) με δέσμευση να ακολουθεί τις συστάσεις της Επιτροπής Προσωπικού — Σύσταση υπεπιτροπών και εκχώρηση των εξουσιών της Επιτροπής Προσωπικού σε υπεπιτροπές — Νομικό πλαίσιο άσκησης της εξουσίας του Διοικητή —
- 10 Ο νόμος δεν εναποθέτει στη Διοίκηση ενεργητική υποχρέωση για πλήρωση κάθε κενής θέσης.
- 15 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου — Διορισμοί — Επάρκεια — Εφαρμοστέες αρχές.
- 20 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Κεντρική Τράπεζα — Υπάλληλοι — Διορισμοί — Αξία — Προσδιορίζεται με βάση το σύνολο της σταδιοδρομίας υποψηφίου — Η ανάθεση υποδεέστερων καθηκόντων δε δικαιολογεί τη μη προαγωγή του.
- Λέξεις και Φράσεις — "Εκχώρηση εξουσιών" στον περί Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμο του 1963, όπως τροποποιήθηκε.
- 25 Λέξεις και Φράσεις — "Αλασαι αι κενάί θέσεις" στον Καν. 8 των περί

*Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (όροι υπηρεσίας)
Κανονισμών του 1983.*

Οι επίδικες θέσεις ήταν τρεις συνολικά θέσεις Διοικητικού Βοη-
θού, 1ης τάξης, στην Κεντρική Τράπεζα. Η αιτήτρια ήταν μια από 5
τις τρεις υποψήφιες. Τόσο η αιτήτρια όσο και τα ενδιαφερόμενα
πρόσωπα κατείχαν τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας.

Η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε από υπεπιτροπή η οποία συ-
στάθηκε από την Επιτροπή Προσωπικού, βάσει του Άρθρου 15(3)(γ) 10
του Νόμου, η οποία απαριζόταν από ανώτερα μέλη του προσωπικού
και ένα μέλος της Επιτροπής Προσωπικού. Η γνωμάτευση της υπε-
πιτροπής υιοθετήθηκε από το Διοικητή στην τελική του απόφαση.

Η αιτήτρια δεν προάχθηκε με την αιτιολογία ότι η αξία της για 15
τα έτη 1987 και 1986 δε δικαιολογούσε προαγωγή της και επίσης
λόγω του ότι εκτελούσε καθήκοντα υποδεέστερης φύσης.

Η αιτήτρια, στην προσφυγή της, ισχυρίστηκε ότι το αρμόδιο όρ-
γανο δεσμευόταν από τους κανονισμούς να πληρώσει και την τρίτη 20
κενή θέση και κατ' ακολουθία να την προάξει και αυτή, δεδομένου
ότι κατείχε τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα.
Επίσης ότι, η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας και νομικού
κύρους με βάση τα κριτήρια του Καν. 11 και ότι η σύσταση της υπε-
πιτροπής ήταν πλημμελής. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι:

Η γνωμοδότηση της υπεπιτροπής ήταν εξ ίσου δεσμευτική για το 30
Διοικητή με εκείνη του οργάνου που αντικατέστησε, το οποίο της εκ-
χώρησε τη δική του εξουσία. Δεν υπάρχει κανένα νομικό κώλυμα στη
συμπερίληψη στην υπεπιτροπή μέλους της Επιτροπής Προσωπικού.

Ο νόμος δεν εναποθέτει στη Διοίκηση ενεργητική υποχρέωση 35
για την πλήρωση κάθε κενής θέσης που αποτελεί προϋπόθεση για
την έκδοση δικαστικής διαταγής για την πλήρωση του κενού.

Η επάρκεια για προαγωγή υπαλλήλου κρίνεται με βάση τα στοι-
χεία του Καν. 11. Η προαγωγή του συνταυτίζεται άμεσα με την 40
επάρκεια του για εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης στην
οποία επιδιώκει προαγωγή.

Με βάση τις αρχές του διοικητικού δικαίου, για προσδιορισμό
της αξίας υπαλλήλου, συνεκτιμάται το σύνολο της σταδιοδρομίας

του, παρόλο που μπορεί να αποδοθεί μεγαλύτερη σημασία στην επίδοσή του τα τελευταία έτη ως σημαντικότερου δείκτη των ικανοτήτων του. Ως εκ τούτου ο περιορισμός της κρίσης της αξίας της αιτήτριας στα δύο τελευταία έτη συνιστούσε πλάνη ως προς τις αρχές δικαίου που έπρεπε να τύχουν εφαρμογής.

Η αιτιολογία της υπεπιτροπής, ότι η βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις των δύο τελευταίων ετών στο επίπεδο Γ και Β συνιστά αφ' εαυτής λόγω ακαταλληλότητας για προαγωγή, είναι πλημμελής. Επίσης είναι εσφαλμένος και ο παρεμφερής λόγος ότι λόγω της εκτέλεσης υποδεέστερων καθηκόντων η αιτήτρια δεν έπρεπε να προαχθεί. Σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου, ο υπάλληλος δεν πρέπει να θυματοποιείται λόγω της ανάθεσης σ' αυτόν υποδεέστερων καθηκόντων.

Η προσφυγή επιτυγχάνει στο μέρος της απόφασης που αφορά την κρίση για τη καταλληλότητα της αιτήτριας για προαγωγή, χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Ploussiou v. Central Bank of Cyprus (1985) 3(B) C.L.R. 1257,

Costea v. Republic (1983) 3 C.L.R. 123,

Georghiades v. Republic (1975) 3 C.L.R. 143,

Sosilos v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1133,

Ioannides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1089.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου με την οποία πληρώθηκαν δύο από τις τρεις κενές θέσεις Διοικητικού Βοηθού, 1ης Τάξης, στην Κεντρική Τράπεζα, με προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων, ενώ η αιτήτρια κρίθηκε ακατάλληλη για προαγωγή στην εν λόγω θέση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η Ανδρούλλα Δρουσιώτη, η αιτήτρια, ήταν μια από τρεις υποψηφίους για την πλήρωση ίσου αριθμού κενών θέσεων Διοικητικού Βοηθού 1ης τάξης στην Κεντρική Τράπεζα. Και οι τρεις υπερερεύσαν κατά το χρόνο της πλήρωσης των θέσεων στην αμέσως κατώτερη βαθμίδα της ιεραρχίας, εκείνη του Διοικητικού Βοηθού 2ης τάξης και όπως είναι παραδεκτό κατείχαν τα προσόντα που προβλέπει το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας για διορισμό στις πληρούμενες θέσεις.

Ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας καθοδηγούμενος από τη γνωμάτευση υπεπιτροπής η οποία είχε συσταθεί για την αξιολόγηση των υποψηφίων και υποβολή εισηγήσεων για την πλήρωση των τριών κενών θέσεων αποφάσισε την προαγωγή δυο μόνον από τους τρεις υποψηφίους, του Παντελή Γερολέμου και του Γεώργιου Βωνιάτη. Η τρίτη θέση δεν πληρώθηκε και παρέμεινε κενή. Σύμφωνα με την αξιολόγηση της υπεπιτροπής η Ανδρούλλα Δρουσιώτου δεν κρίθηκε κατάλληλη για προαγωγή για τους λόγους που περιέχονται στην παράγραφο 2.6 του πρακτικού της υπεπιτροπής; και συγκεκριμένα:

"Candidate No. 2 (Androulla Drousiotou) is not recommended for promotion because her merit for the years 1987 and 1986 respectively is not of the standard which justifies her promotion. The subcommittee also noted that her present duties are of an inferior nature."

Σε μετάφραση:-

"Η υποψήφια αρ. 2 (Ανδρούλλα Δρουσιώτου) δε συστήνεται για προαγωγή διότι η αξία της για τα έτη 1987 και 1986 αντίστοιχα δεν είναι του επιπέδου που δικαιολογεί την προαγωγή της. Η επιτροπή επίσης σημείωσε ότι τα σημερινά της καθήκοντα είναι υποδεέστερης φύσης."

Με την προσφυγή της η αιτήτρια επιδιώκει δυο θεραπείες:-

(1) Ακύρωση της επιλογής και διορισμού των δυο συναδέλφων της στις αντίστοιχες θέσεις Διοικητικού Βοηθού 1ης τάξης "αντί και ή στη θέση της αιτήτριας", και

(2) Δήλωση ότι η άρνηση ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να την προάξουν είναι άκυρη και συνιστά παράλειψη η οποία πρέπει να θεραπευθεί με τη διενέργεια διορισμού.

5 Η αίτηση επιδόθηκε στα προαχθέντα μέρη διότι θεωρούνται από την αιτήτρια ως ενδιαφερόμενοι αναφορικά με το πρώτο σκέλος του αιτητικού της προσφυγής. Δεν έχουν συμφέρον και τα δικαιώματά τους δεν μπορεί να επηρεαστούν από τη δεύτερη επιδωκόμενη θεραπεία και όπως διευκρίνησε ο δικηγόρος της αιτήτριας, δεν υπάρχει αντιδικία με αυτούς ως προς το μέρος αυτό της προσφυγής. Διατηρώ σοβαρές επιφυλάξεις κατά πόσο οι διορισθέντες μπορεί να θεωρηθούν ως ενδιαφερόμενα μέρη και ως προς το πρώτο μέρος της προσφυγής. Δεν ετελέγησαν όπως διατυπώνεται στην πρώτη θεραπεία "αντί ή κατά προτίμηση της αιτήτριας", ούτε ο διορισμός τους την αποστέρησε από την ευκαιρία να προαχθεί στη θέση του Διοικητικού Βοηθού, 1ης τάξης. Ο λόγος για τον οποίο δεν προάχθηκε προκύπτει αποκλειστικά από την κρίση του διορίζοντος σώματος ότι δεν ήταν κατάλληλη για προαγωγή.

15 Η θέση της αιτήτριας είναι ότι δικαιολογείται η συνένωση των διορισθέντων ως ενδιαφερόμενα μέρη διότι προσβάλλεται η εγκυρότητα της διαδικασίας πλήρωσης και των τριών θέσεων η οποία απέλγη στη μη προαγωγή της. Δε θα επεκταθώ στην εξέταση αυτής της πτυχής της προσφυγής, δηλαδή την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την προσβολή του διορισμού του Γεώργιου Βωνιάτη και Παντελή Γερολέμου γιατί έχω καταλήξει στο συμπέρασμα για τους λόγους που επεξηγούνται παρακάτω ότι η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων δεν ήταν ατελής, ούτε νομικά πλημμελής. Ότι οι δυο επιλεγέντες είχαν τα προσόντα για διορισμό δεν αμφισβητείται.

30 Η πλήρωση κενών θέσεων ρυθμίζεται από τον περί Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμο του 63 (Ν. 48/63) - Βλ. επίσης τροποποιητικό Νόμο 10/79) και τους περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (όροι υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1983 (Κ.Δ.Π. 189/83 - Βλ. επίσης τροποποιητικούς κανονισμούς 140/84, 345/84, 179/85, 269/87, 282/87 και 60/88). Η εξουσία για διορισμό παρέχεται στο Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας (Άρθρο 15(2)), ο οποίος όμως δεσμεύεται στην άσκησή της να ακολουθεί τις συστάσεις της Επιτροπής Προσωπικού, η σύσταση, σύνθεση και λειτουργία της οποίας προβλέπεται στο νόμο - (Άρθρο 15(3) (α)). Πρόεδρος της Επιτροπής Προσωπικού ορίζεται από το νόμο ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας.

40 Το νομικό πλαίσιο άσκησης της εξουσίας εξετάστηκε διεξοδικά από το Δικαστή Λώρη στην *Ploussiou v. Central Bank of Cyprus* (1985) 3 C.L.R. 1257. Η άσκηση των εξουσιών του Διοικητή δεν εξαντλείται με την πρόβλεψη για τη σύσταση της Επιτροπής Προσωπικού στην οποία παρέχεται αποφασιστική αρ-

μοδιότητα για την πλήρωση κενών θέσεων. Το άρθρο 15(3)(γ) του νόμου προβλέπει:-

"Η Επιτροπή (εννοείται η Επιτροπή Προσωπικού) δύναται, τη συστάσει του Διοικητού, να εκχωρή οιανδήποτε των εξουσιών της, ως η Επιτροπή ήθελεν ορίσει, εις υπεπιτροπήν αποτελουμένην εξ ουχί ολιγοτέρων των τριών προσώπων." 5

Στην προκείμενη περίπτωση με τη σύσταση του Διοικητή η Επιτροπή Προσωπικού προέβη στη σύσταση υπεπιτροπής "... in order to consider eligible members of the existing staff for promotion to the posts of Clerk and Administrative Assistant and make recommendations". Η υπεπιτροπή συγκροτήθηκε από άνωτερα μέλη του προσωπικού και ένα μέλος της Επιτροπής Προσωπικού, συγκεκριμένα τον κ. Χαράλαμφο Αρτέμη. Προκύπτει από το έγγραφο διορισμού της υπεπιτροπής (Βλ. έγγραφο του Διοικητή 25/2/1988) ότι αυτή συστάθηκε βάσει των εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή Προσωπικού από το άρθρο 15(3) (γ) προς το σκοπό αξιολόγησης των υποψηφίων και υποβολής εισηγήσεων για την πλήρωση των θέσεων. 10 15 20

Η υπεπιτροπή υπέβαλε τις εισηγήσεις της στο Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας ο οποίος πριν προχωρήσει στην αποδοχή των συστάσεων της έθεσε το περιεχόμενό τους υπόψη των μελών της Επιτροπής Προσωπικού και μετά τη λήψη της σύμφωνης γνώμης τους, επικύρωσε μεταξύ άλλων, τις συστάσεις για πλήρωση των δυο από τις τρεις κενές θέσεις Διοικητικού Βοηθού 1ης τάξης. 25

Παρά τις εισηγήσεις και των δυο πλευρών ότι η τελική σύσταση για διορισμό προήλθε από την Επιτροπή Προσωπικού, η θέση αυτή κρίνεται εσφαλμένη. Με το άρθρο 15 (3) (γ) δε γίνεται πρόβλεψη για τη σύσταση συμβουλευτικού σώματος για την άσκηση των εξουσιών της Επιτροπής Προσωπικού αλλά πρόβλεψη για την εκχώρηση εξουσιών της Επιτροπής. Παρόλο που η έννοια του όρου "εκχωρώ" τόσο στην καθομιλουμένη όσο και σε νομικά κείμενα είναι σαφής, χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στον ορισμό της λέξης στο Λεξικό της Δημοτικής (Εταιρεία Ελληνικών Εκδόσεων) όπου ορίζεται ως εξής: "μεταβιβάζω, παραχωρώ αγτικείμενο ή δικαίωμα σε άλλον". Η εξουσία η οποία εκχωρήθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση στην υπεπιτροπή ήταν η ίδια με εκείνη με την οποία περιβάλλεται η Επιτροπή Προσωπικού για την παροχή γνωμοδότησης ως προς την καταλληλότητα των υποψηφίων και συστάσεις για την πλήρωση των κενών θέσεων. Μετά την εκχώρηση της εξουσίας από την Επιτροπή Προσωπικού η υπεπιτροπή η οποία συστάθηκε αντι- 30 35 40

κατέστησε την Επιτροπή ως το όργανο για την άσκηση της εκχωρηθείσας εξουσίας. Ουσιαστικά η υπεπιτροπή υποκατάστησε την Επιτροπή για τους σκοπούς άσκησης των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 15(3) (β) του Νόμου. Η γνωμοδότησή της ήταν εξίσου δεσμευτική για το Διοικητή με εκείνη του οργάνου που αντεκατέστησε. Ο νόμος δεν περιέχει οποιοδήποτε περιορισμό ως προς την ιδιότητα των μελών που θα την απαρτήσουν. Δεν υπάρχει κανένα νομικό κώλυμα στην συμπερίληψη σ' αυτή, μέλους της Επιτροπής Προσωπικού· γι' αυτό ο διορισμός στην υπεπιτροπή ενός των μελών του προσωπικού δεν ήταν νομικά πλημμελής ή με οποιοδήποτε κριτήριο επιλήψιμος. Το γεγονός ότι ο Διοικητής ζήτησε τις απόψεις και των μελών της Επιτροπής Προσωπικού πριν εκδώσει την τελική του απόφαση δε μεταβάλλει τη νομική υπόσταση ή τη νομική υπόσταση ή τη δεσμευτικότητα των συστάσεων για το Διοικητή. Η τελική απόφαση του Διοικητή υιοθετεί τη δεσμευτική για αυτόν γνωμάτευση της υπεπιτροπής, δηλαδή του οργάνου με αποφασιστική αρμοδιότητα για την πλήρωση των κενών θέσεων.

Μετά τη διαπίστωση αυτή, η προσφυγή στο βαθμό και έκταση που στρέφεται εναντίον των ενδιαφερομένων μερών αποστereρείται του αντικειμένου της. Το συμφέρον της αιτήτριας περιορίζεται στις αμφισβητήσεις της για την παράλειψη των καθ' ύλην η αίτηση να την προάξουν.

Ο κ. Αγγελίδης εισηγήθηκε ότι το αρμόδιο όργανο δεσμευόταν από τους κανονισμούς να πληρώσει και την τρίτη κενή θέση και κατ' ακολουθία να προάξει και την αιτήτρια δεδομένου ότι, όπως είναι παραδεκτό, κατείχε τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα. Η πρόνοια των κανονισμών την οποία επικαλέστηκε είναι εκείνη η οποία περιέχεται στον Κ. 8 και συγκεκριμένα "Άπασαι αι κεναί θέσεις πληρούνται καθ' ον τρόπον ήθελεν αποφασίσει ο Διοικητής, ενεργών συμφώνως προς γνωμοδότησιν της Επιτροπής Προσωπικού ...". Ο όρος "άπασαι αι κεναί θέσεις" επιβάλλει, σύμφωνα με τον κ. Αγγελίδη την πλήρωσή τους μέσω της νενομισμένης διαδικασίας οποτεδήποτε κενωθούν. Συμφωνώ με την εισήγηση της κας Κουρσουμπά ότι ο Κ. 8 δεν επιβάλλει ενεργητική υποχρέωση πλήρωσης κάθε κενούμενης θέσης. Οι πρόνοιές του περιορίζονται στον καθορισμό του τρόπου πλήρωσης των κενών θέσεων ο οποίος τυγχάνει εφαρμογής για την πλήρωση κάθε κατηγορίας κενών θέσεων. Διαπιστώνεται ότι ο νόμος δεν εναποθέτει στη διοίκηση ενεργητική υποχρέωση για την πλήρωση κάθε κενής θέσης που αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση δικαστικής διαταγής για την πλήρωση του κενού. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας 1929-1959, σελ. 243 και *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 123.)

Το αίτημα της αιτήτριας δεν περιορίζεται όμως μόνον στην παράλειψη εκπλήρωσης οφειλόμενης ενέργειας διοικητικού οργάνου, οπότε η προσφυγή θα απορριπτόταν ενόψει της πιο πάνω διαπίστωσης, αλλά επεκτείνεται και στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου ότι η αιτήτρια ήταν ακατάλληλη για προαγωγή. 5

Ο κ. Αγγελίδης εισηγήθηκε ότι, με βάση τα κριτήρια τα οποία θέτουν οι κανονισμοί για προαγωγή, συγκεκριμένα ο Κ. 11, αξία, πείρα και προσόντα, η απόφαση για τη μη προαγωγή της στερείται βάσιμης αιτιολογίας και νομικού κύρους. Τα κριτήρια τα οποία θέτει ο Κ. 11 αποβλέπουν στην επίτευξη δυο στόχων: 10

(α) Του μέτρου κρίσεως συγκρουόμενων διεκδικήσεων των μελών του προσωπικού για προαγωγή - το μέτρο σύγκρισης, και 15

(β) των κριτηρίων βάσει των οποίων κρίνεται η καταλληλότητά τους για προαγωγή.

Στην προκείμενη περίπτωση κρίνεται η καταλληλότητα της αιτήτριας για προαγωγή με βάση τα πιο πάνω κριτήρια. 20

Δέχομαι τη θέση ότι η κατοχή και μόνον των προσόντων που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας ως προϋπόθεση για προαγωγή, δεν επισφραγίζει δικαίωμα για προαγωγή οποτεδήποτε χηρεύει θέση. Η προαγωγή υπαλλήλου συνταυτίζεται άμεσα με την επάρκειά του για την εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης στην οποία επιδιώκει προαγωγή. Η επάρκειά του κρίνεται με βάση τα στοιχεία τα οποία θέτει ο Κ. 11. 25

Το θέμα που θα μας απασχολήσει είναι η αιτιολογία της απόφασης με την οποία κρίθηκε ότι η αιτήτρια ήταν ακατάλληλη για προαγωγή. Οι λόγοι αυτοί περιέχονται στην παράγραφο 2.6 της εκθέσεως της υπεπιτροπής και συνίστανται στη διαπίστωση ότι η απόδοσή της κατά τα δυο προηγούμενα χρόνια δεν ήταν του επιπέδου που δικαιολογούσε την προαγωγή της. Επισημαίνεται επίσης ότι τα καθήκοντα τα οποία ασκούσε κατά τον κρίσιμο χρόνο ήταν υποδεέστερης φύσης. Ο τελευταίος λόγος είναι, όπως φαίνεται από το πρακτικό παρεμφερής, ήσσονος σημασίας. Κατά τα έτη εκείνα (1987, 1986) η βαθμολογία της ήταν Γ και Β αντίστοιχα. Είναι ορθή η θέση που διατυπώθηκε εκ μέρους της αιτήτριας ότι η αξία της κρίθηκε μέσα σε απαράδεκτο χρονικό πλαίσιο για σκοπούς προσδιορισμού της καταλληλότητάς της για προαγωγή. 30 35 40

Οι αρχές του διοικητικού δικαίου (βλ. *Georghiades*

Republic (1975) 3 C.L.R. 143 και **Sosilos v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 1133) ορίζουν ότι, για σκοπούς προσδιορισμού της αξίας υπαλλήλου συνεκτιμάται το σύνολο της σταδιοδρομίας του, παρόλο που μπορεί παραδεκτά να αποδοθεί μεγαλύτερη σημασία στην επίδοση του τα τελευταία έτη ως σημαντικότερου δείκτη των ικανοτήτων του. Συνεπώς ο περιορισμός της κρίσης της αξίας της αιτήτριας στα δυο τελευταία έτη συνιστούσε πλάνη ως προς τις αρχές δικαίου που έπρεπε να τύχουν εφαρμογής.”

10 Το δεύτερο σφάλμα πηγάζει από την κρίση της υπεπιτροπής ότι η βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις των δυο τελευταίων ετών στο επίπεδο του Γ και του Β συνιστά αφ' εαυτής λόγο ακατάλληλότητας για προαγωγή. Οι κανονισμοί δε θέτουν τέτοιο περιορισμό ούτε η υπεπιτροπή επεξηγεί γιατί η βαθμολογία αυτού του επιπέδου την καθιστούσε ακατάλληλη για προαγωγή. Αντίθετα στις εμπιστευτικές εκθέσεις που υποβλήθηκαν για την αιτήτρια τα δύο αυτά έτη, γίνεται η θετική διαπίστωση ότι είναι κατάλληλη για προαγωγή. Στο κεφαλαιώδες αυτό μέρος της απόφασής της η αιτιολογία της υπεπιτροπής είναι πλημμελής. Επίσης εσφαλμένος κρίνεται και ο παρεμφερής λόγος που δόθηκε για τη μη προαγωγή της, η εκτέλεση καθηκόντων υποδεέστερης φύσης όπως χαρακτηρίζονται στην απόφαση. Οι σχετικές αρχές του διοικητικού δικαίου ορίζουν ότι, ο υπάλληλος δεν πρέπει να θυματοποιείται λόγω της ανάθεσης σ' αυτόν υποδεέστερων καθηκόντων από εκείνων τα οποία συνεπάγεται η θέση του ή της παράλειψης πάροχής ευκαιρίας εκ μέρους της διοικήσεως για την ανάπτυξη των ικανοτήτων του. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας 1929-1959, σελ.: 367 και **Ioannides v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 1089, 1095.)

30 Για τους λόγους που έχουν εκτεθεί πιο πάνω ακυρώνεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4 (β) το μέρος εκείνο της απόφασης με το οποίο η αιτήτρια κρίθηκε ακατάλληλη για προαγωγή. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

35 Η προσφυγή επιτυγχάνει στο μέρος της απόφασης που αφορά την κρίση για την καταλληλότητα της αιτήτριας για προαγωγή, χωρίς έξοδα.